

der er Anledning til at søge frem efter nye Veje, men det ærede Medlem har ikke vist Vej. Det ærede Medlem, der ved første Behandling havde nogen Tilbøjelighed til at haane mig, fordi jeg, som han sagde, ikke kom med en eneste ny Tanke, en eneste ny Idé, har nu forsøgt sig med de nye Tanker, de nye Ideer, som for Resten ikke ere hans. Det ærede Medlem har ikke fundet paa dette, han har faaet Tankerne et andet Sted fra, og det er en ærlig Sag. Om han har skrevet Forslaget selv, ved jeg ikke, det tvivler jeg egentlig paa. Her ere de nye Tanker, her ere de nye Ideer, men det ærede Medlem vil sikkert erkende sammen med det høje Ting og mig, at om vi end maa takke for disse Ideer, kunne vi ikke bruge dem. De nye Tanker, de nye Ideer kunne imidlertid prøves af en Kommission, og jeg udtalte ved første Behandling uden Anledning fra nogen Side, at jeg vilde finde det rigtigt, at noget saadant skete, og for saa vidt er det mig en Tilfredsstillelse, at det ærede Udvalg retter Appel til mig om at træffe Skridt til, at det kan sættes i Værk. Det skal da ogsaa ske.

Hermed har jeg — for Resten med Brug af mere Tid, end jeg havde gjort Regning paa — omtalt de forskellige Ændringsforslag og ogsaa omtalt det ærede Mindretals „nye Tanker og nye Ideer“. Jeg havde det Indtryk i Gaar, at det ærede Medlem, som førte Ordet for disse Forslag, havde opgivet at kæmpe for dem, han vilde ikke skrive noget i sin Betænkning og ikke sige noget om dem her i Tinget — det være nu, som det være vil, naar Enden er god, er alting godt —, jeg sagde ved første Behandling, at det nok skal vise sig, at det Forslag, jeg har fremlagt, skal bestaa sin Prøve. Ændringsforslagene forandre ikke det oprindelige Forslag i principiel Henseende. Paa Hovedpunkterne, om man vil, hvor de 6,000 Kr. ere forandrede til 7,000 Kr., har man taget saadanne Reservationer, at jeg ikke skønner rettere, end at man med fuld Føje kan sige: Det bliver nogenlunde det samme i en anden Form. Men ogsaa det vil jeg lade staa ved sit Værd og ikke strides om Æren for gamle eller nye Former. Men jeg vil aabent sige: Jeg erkender, at Lovforslaget efter samtlige Ændringsforslags Indføjelser er bedre, end det var oprindeligt. Og jeg glæder mig over, at det er blevet det, og jeg paaskønner og takker det ærede Udvalg for den Maade, hvorpaa det har arbejdet med dette Forslag. Det har været mig en særdeles Glæde at forhandle, som sket er i 2 Sam-

raadmøder, med de Herrer om dette Forslag. Jeg har haft det stærkeste Indtryk af, at man i Udvalget fra alle Sider søgte at naa et Resultat for Sagens Skyld og ikke for Agitationens Skyld, og det var det, jeg saa stærkt appellerede til ved første Behandling. Jeg glæder mig nu ved at kunne sige, at jeg har haft et levende Indtryk af, at denne Appel har været — om end maaske ikke overflødig, hvis saa var, saa meget desto bedre! — kun for saa vidt paakrævet, at Udvalget har fulgt den paa den smukkeste og behageligste Maade. Jeg anbefaler altsaa de Forslag, der ere stillede af Udvalget og Udvalgets Flertal, til Vedtagelse her i Tinget. Jeg haaber, at vi maa faa tilvejebragt en Lov, som vi alle, der have lagt et ærligt Arbejde ind i denne Sag, kunne være glade ved, og at vi ikke bag efter skulle strides om, hvem der har fundet paa det eller det, gjort det og det, hvem der har tvunget det og det igennem, eller hvem der har holdt det og det nede, men at vi staa her i Tinget ret snart ved Afslutningen af Behandlingen af en Sag, som vi alle have Part i og kunne glæde os til at se udført i Livet.

Ordføreren (Pedersen-Nyskov): Jeg skal først bringe den højtærede Minister en Tak for hans velvillige Udtalelser angaaende de Henstillinger, som hele Udvalget har fremsat i Betænkningen, og endvidere en Tak, fordi han stiller sig velvilligt overfor samtlige de af Udvalget eller Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag. Den højtærede Minister udtalte, at han troede, at Lovforslaget med de Ændringsforslag, der var blevne stillede, var blevet betydeligt bedre. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den højtærede Minister har Ret, endskønt det maa indrømmes, at det Lovforslag, som den højtærede Minister fremsatte, indeholdt meget betydelige Forbedringer af de tidligere Love.

Angaaende Ændringsforslaget om at fastsætte Laaneværdien til 7,000 Kr. udtalte Ministeren, at han var gaaet dertil med nogen Betænkning, og at det glædede ham, at Udvalget havde udtalt, at det ønskede, at den, der havde sammenparet et mindre Beløb, maatte komme i Betragtning fremfor den, der havde et større Beløb, der var fremkommet ved Arv eller Gave, og denne Ytring i Betænkningen fastholde vi selvfølgelig fremdeles. Men jeg skal dog sige, at det er ønskeligt og maa være Formaalet, at saa mange som muligt kunne naa op til at faa Bjen-